

نه خشى ماموستاله فير كردن و پيگه ياندني زانين وهونه وهونه روفه رهه نگدا

ماموستا ونه خشى ميژويي نه و - په ره داربون وگرينگي هه ندي له مه به سنگه له نه ونه زوره، نه گهر كه سي بيه وي له بابته نه وانه وه قسه بكا ياشتي بنوسي، توشي حاله تي دي كه نازاني له كو يوه مه به سته كه راوت بكاوله گرينگي نه وه بناخوي وبدو ي يا چلون وينه يه كي جيگاي سه رنجه، كه لاني كه م بتواني به شي له ديمه ن وسيما وگرينگي مه به سته كه بنويني و نيشاني بدا، مه سه له ي ماموستا وپله و جيگا و بايه خي نه و، له كو مه لگا دا خوي له م باسه گرينگ و وردوسه رنج را كيشانه يه، به راستي مروف له به يان كردني بايه خ و ريزي ماموستا وپله و بايه ونه خش ورو لي نه و له كو مه لدا هه ست به ناته واني وكزي و كه م ده سه لاتي ده كا، نه مه ش له خو يدا به لگه و شايه ده بو ريزو گرينگ بوني ماموستا وپله ونه خشى بلنيد و به رزو ته رزي نه و له كو رو كو مه لدا.

ماموستا ونه خشى نه و له گهران وگوراني شارستانيه تي به رهي مروفدا: گرينگي وريزو نرخی ماموستا له روژگاريكي تايه ت دا به رته سك نايته وه چونكا ماموستا خيوي نه خشى زور پر بايه خه له ميژودا، به م و اتايه كه ماموستا به دريژايي ميژو داراي گرينگي و عه زه مه تي تايه ت بو وهه يه و ده و راني پشكوتني ميژوي نه و كاتي بوه كه بايه خ به زانين و زانباري و ماموستا دراوه

بهراوه ژویش روژگاری پهستی وکزی و بی چتی کاتی بوه که کوړو کو مه ل سهارهت به
فیرکارو ماموستا وزانین که م ترخه م بون، خه لک و حوکومت پله و پایه وگرینگی میژوی
ماموستایان نه زانیوه، به تی روانیکی سهر پی به میژوی بهر هی مروف و روژگاری خو
دهرختن و بهر ز بونه وه و نزم بونه وه و نزم بونه وه ی ژیار و شارستانیته گه ل، نه مه به جوانی
روناک ده کاته وه که ژیار، روژگاری گولی ده کرد که زانین و فهره ننگ و هه لگران و نه قیلانی
نه وه، یانی زانیاران و ماموستایان له پله ی خو یاندا رابگیرد رایه ن، شایه دو به لگه ی نه وه هم
نه توانین له میژوی کورده واریدا و هم له میژوی نیسلا می و میژو نه ته وه کانی دیکه دا په پیدا
بکه ی ن.

دیاره بهر هی مروف کاتی له سهر ریازی تهره فی و بهر وه بهر زبونه وه، قهراری گرت که
سهرنجی فیرون و بارهینانی دا، جا له بهر نه مه نه توانین بلین به شهر هه رچی به ده سی
هیناوه له سوینگه ئاوردانه، به زانست و زانین و فیرون یا فییر کردن، نه گه رسهرنجی زانست
و فیرونی نه دابا هیمان نه بو له غار وله نیو نه شکه وت و له نیو جه ننگه لدا بژی، که چل و شهل
و کوپرونو قسان و ده سه و سان بی.

جا بو نه وه ی به گرینگی میژوی ماموستایان له نه قل و پیگه یانندی زانین و فهره ننگ فیرون
و فییر کردنی ماموستا به بهر هی دواروژ باشر په ی به ی ن و تی بگه ی ن پیوسته ته سه وری بارو
دوخی بکه ی ن که هیچ جوړه نه قل و را گو یزان و هیچ فیرون و فییر کردنیک له گوړدانه بو بی، ههر
که س به ته نیا هندی نه زمون، فیروایی و به مردنیشی نه و نه زمون و فیرونانه ی له گه ل خویدا
ببردایه ته بن گل، وه نیتر شوینه واریک له و باقی نه بوایی دیاره نه گه ر چاره نویسی و ابو بهر هی
مروف بیوایی، قهت نه ی ده توانی به نه ردیوانی سهر که وتندا، ئاوا سهر که وپته سهر سه ری و
بگاته نه م سهر ده مه ی نیستا، مروف نیستا ئازوخه یی زوړو زه وه ندی له زانست و زانین و
فهره ننگ له بهر ده ست دایه و نه م ئازوخه زوړه گه و ره گه ر انی زانست و فهره ننگ له تا کی که وه
بو تا کی تر وله شوینی که وه بو شوینی تر، له روژگاری که وه بو روژگاری تر و له بهر یه که وه بو
به ری تر، هیم و بناغهی سهر که وت و ژیاری مرویه و بهر پر سی نه مه ش خو ی بسچینه

ویناعه‌یه که، به‌ده‌سی ماموستا و فیرکار و زانیار دامه‌زراوه و دار یژراوه.

له‌سه‌ره‌تای زوهوری دینی بی‌خه‌وشی ئیسلام ماموستایان و فیرکاران و زانیاران
فیرکردنه‌کانی قورئانی، به‌شی‌گرینگی سه‌ره‌تایی‌یان له‌بلا و کردنه‌وه‌ی فیرکردنی قورئان
و دینی ئیسلام گرتنه‌ستو که ده‌سمایه و میراتی به‌شهر ده‌هاته‌ژماره. به‌در یژایی چهند هه‌زار
سال به‌هوی ماموستایان و فیرکارانه‌وه له‌به‌ره‌یه‌ک بو به‌ره‌یه‌کی دیکه ده‌چو، ئیستا له‌م
روژگار هه‌دا ئه‌و سه‌رمایه‌ی پیک هیناوه که به‌ره‌ی مروّف پپوهندی به‌وه‌هه‌یه، دیاره ئه‌گه‌ر ئه‌م
ده‌سمایه زور و گرینگی زانست و فه‌ره‌نگه له‌خه‌لک و هه‌ر بگه‌ر جریته‌وه، مروّفانی هه‌چی
بو نامینته‌وه، دیاره ئه‌وه‌ی ئه‌م ده‌سمایه گرینگی به‌در یژایی میژو بو مروّف پیکه‌وه‌ناوه و
به‌ده‌سه‌به‌ره‌ی ئه‌مرو یا سوژی ده‌گا، ته‌نیا فیرکردن و باره‌ینانه که له‌هه‌ر جیگا و ریگایه‌کدا، بوزی
خوار دبی، به‌هوی ماموستا و زانیار و فیرکاروه سه‌قامی گرتوه، ئال و گور و پیکه‌یشتنی زانین
و فه‌ره‌نگ له‌نیو به‌ره‌ی مروّفدا به‌کورتی ئه‌توانین به‌مجوره‌ی به‌یان بکه‌ین: به‌شهر له‌سه‌ره‌تای
ژیاندا زور ساده ژیاوه، که ره‌سته‌ی به‌رد (ده‌وره‌ی به‌رد) بووه خوراکی له‌ریشه و میوه
و گیاوگژ و گوشتی جرو جانه‌وه‌ران بوه که به‌به‌رد شکاری کردون و پو شاکیشی بیجگه
له‌به‌رگی گیاوگه‌لای داران شتی تر نه‌بوه، جا هه‌ر له‌و روژه‌وه غونچه‌ی زانین و فه‌ره‌نگ و
ژیاوری به‌شهر ده‌ستی کرد به‌پشکوتن که تا که تاکی له‌کون و کار یژان له‌م دنیا به‌داله‌روی ئه‌زمون
و ئه‌قل و قامی خوی به‌ره‌به‌ره فیری زانین و فه‌ره‌نگ و ژیار بو، ئه‌و ئه‌زمون و زانیاریانه که به
ده‌سه‌هاتبو، له‌و تا که تا کانه‌وه به‌هوی ماموستایان و فیرکارانی تره‌وه له‌نیو خه‌لک بلا و
کرایه‌وه و ئیتر له‌شوینیکی تایه‌ت نه‌وه‌ستا، به‌لکو به‌هوی ماموستایانه‌وه له‌نیو دلی روژگاردا
په‌ره‌ی گرت و له‌به‌ره‌یه که وه بونه‌سلی تر چوو به‌ره‌ی داها تویش به‌پیی وزه و لیهاتوی خوی،
زانین و ئه‌زمون خوی به‌خه‌لکی تر و تازه‌پیکه‌یشتوان را که یاندو ئه‌و زانینه‌یان به‌به‌ره‌ی
داها تو سپارد، تا ئه‌وه‌له دلی زه‌ماندا و له‌گۆی زه‌ویدا به‌ره‌و پیش بیه‌ن.

سه‌ره‌نجام زانین و فه‌ره‌نگ و ته‌کنیک و مه‌عه‌ویه‌تی به‌شهر به‌هوی ماموستایان و
ده‌رس‌ده‌ران و فیرکارانه‌وه له‌نه‌سلیکه‌وه چوه نیو جه‌رگه‌ی نه‌سلی تر، به‌مجوره‌سه‌یری

تهمه دون، فهره ننگ و زانین نه خشی بناغهی به هوئی ماموستایانه وه بوه، چونکا ئه وان ریگا کیش ورچه و ربیاز نیشان دهریون تا دهسکه وته کانی زانستی و مادی و معنوی به شهر لههر ههل و مهر جیکدا سهقام گیر بکن و پهره ی پی بدهن، دیاره ئه گهر ئه وشاسیمی گوینانه وهی زانین نه بوی، به شهر له گهل رابوردوی خوئی پیوهندی به گشتی ئه پساو وههل ده براو واتای ئه م پیوهند، پسان و برانه ئه مه یه که ههر نه سلی و ههر تا کی له دهس هاته کان و ئه زمونی پیشیان بی بهش بی و له سه ره تا وه دهس پی بکاو هیشتا له سه ره تایی ریگادایه بهره و گور سه رده نیته وه و بهره ی دواها تویش ههر به و جو ره، بی ئه وه ی به ئا کام بگا سه ر بنیته وه و له نه تیجه دا گشت ئه وانه نیستایی و وه ستانی مرو ف له هه مان پله ی سه ره تادا، ده ماو ته ره قی نه ده کرد، ههر جو ری، چونی زانین و فهره ننگ له تا که وه بو تا ک، له شوینیکه وه بو شوینی تر، له روژگار یکه وه بو روژگاری تر وله بهره یه که وه بو بهره یه کی دیکه، بناغهی سه رکه وت و ته مه دونی به شه ره و بهر پرسی ئه و کاره بناغهی به ئه شوی ماموستایان و فیرکارانه وه یه، جا ههر له بهر ئه مه یه که (ویل دورانت) ئه وزانا کارزان و کار دانه ناوداره: ژیار، شاستانیه ت و ته مه دون له سوینگهی فیرکردن و بارهینا وه ده زانی و ده لی: (مه ده نیه ت بریه تیه له گه نجینه یه کی گه وره و زور، له هونه رو زانین و شیای، خو و عاده ت، ئه خلاق که به در یژایی روژگار به دی هاتوه، له م سامانه زوره وه یه که تا ک له زیمنی پیگه یاند و سه رخستنی خوئی خورا کی روحانی و گیانی خوئی به دهس دینی.

ئه گهر ئه م میراته به شه ری له نه سلنیکه وه نه چیه نیو نه سلی تر، ژیار مه حکوم به مه رگه، جا ههر له بهر ئه مه ئه بی بلین: که ژیانی مه ده نیه ت به فیرکردن و بارهینا وه به سرا وه ته وه. کاتی شکوفه و عونچه ی ژیار له نیو «دورواندا» زاهیر بوو خوئی نواند، ئه م ژیاره به هوئی ئه م ئیتقاله وه گه شته خورا او یونان و له ویشه وه چوه کوشی دنیای نیسلام و پهره ی گرت و

۱ - تاریخی ته مه دون نوسراوی خوئی ج ۱ لاپه ره ی ۹۱

۲ - بین النهرین

جاری تر چوه خوږاوا وله سه ره لدانی خوئی بهر ده وامه.

ژیار له م دهس به دهس کړدنه ی خویدا که له هر پله به کدا سه باره ت به پله ی پیشو، کاملتربو، زیاد له هر شتیک مه دیونی تیکوشان و ته قالای ماموستایان و فیرکاران و دهرس دهرانی زانین و فهره ننگ بوه و هه یه، چونکا نه وانه بون که زیاد له خه لکی تر به در یژیایی روژگاران بهر پرسی ئینقالی زانین و فهره ننگ بون.

ماموستا له سه ره تایی ئیسلامه وه؛ له سه ره تایی روژه لاتی دینی بیخه وشئ ئیسلامه وه ماموستا و فیرکار ده سیان کړد^۱ فیربون و فیرکردنی قورئان، بیجگه له وهی که خوا خوئی به ماموستا داناوه و قورئانی به پیغه مبه ر فیرکړدوه (عَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ الْبَيَانَ - ۱ خودی پیغه مبه ریش خه لکی فیرکړدوه (رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ... ۲) لام وایه ئیتر هه مو تی ده گن پله یی بهر زو بلیند تر له پله و پایه ی ماموستا و فیرکار نیه و نابیی، چونکا که س له خوا و پیغه مبه ر گه وره تر نیه و نه وانیش خوئیان به ماموستا و فیرکار داناوه و شانازیش هه ر له فیرکردن و باره ئیناندا یه.

دوسه چاوه ی زانین و مه عنه و بیه ت ماموستا و کریکار

ماموستا و کریکار دو تویری زور بهر زو بهر یزو و پر یزو به بهر که ت و مود فهر کن. به دهس هینانی نه وین بوخزمه تکاری ئاسانه بو به دهس هینانی نه وانه له دلمانا ئا گرباران له دنیا دا روژانی بو ریزدانان له ماموستا و کریکار له بهر چا و گیراوه که کار و کرده وهی هه ریه که له و دوانه زور جوانه وله بهر دلانه و به کی باری فیرکردن و پیش خستی زانین و فهره ننگی به نه ستویه و نه وی دیکه یان باری باشبونی ئابوری له بان شان، دیاره نه م دوکاره ته و اوکاره وهی به ک و دون، هیچیان بی نه وی تر یان باش سه قام گیر نابیی، کار سه رچاوه ی

۱- سوره ی ۵۵ نایه ۲ و ۳

۲- سوره ی تعلق نایه تی ۱۱

مه‌دنه ته‌وزانينيش سه‌چاوه‌ی مه‌عنه‌ويت وسه‌رکه‌وته، کار به‌هوی بازوله‌ی زانين به‌ره‌وپيش ده‌روا، زانين له‌به‌روميوه‌ی کار که‌لک و ه‌رده‌گری و هوی ته‌داته‌وه، کریکار قه‌لم و کاغز ساز ته‌داو دابيينان ده‌کا، ماموستا و فیرکار له‌ریگای قه‌لم و نوسینگه‌وه نه‌غمه‌ی رو‌حانی له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی کاغزی سپی ده‌خاته باله‌فری و به‌رز بونه بو‌ئاسوی هیواو ئاره‌زوی به‌ره‌ی مروّف و مروّفانی پیک دینی، خواکه سه‌ر چاوه‌ی زانين و کاره سویند به‌قه‌لم ده‌خوادن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ پیغه‌مبه‌ر ده‌ستی کریکار راده‌موسی، کریکار هوی خیر و به‌ره که ت وفره‌بونی ده‌خل و دانه، زاناو زانيار زيندوه، هه‌رچه‌نده به‌روآله‌ت مردویش بی، نه‌زان و جاهیل مردوه هه‌ر چه‌ند له‌حالی ژيانيشدا بی، دياره ميوه‌ی ئازادی و سه‌ر به‌رزی له‌کار کردن‌دایه، کاری سه‌خت و به‌که‌لک له‌چل و پوپی داری زانين وزانست به‌دس دی:

بروکار بکه‌و مه‌لی کار چیه؟ سه‌ر مایه‌ی جاويدانی له‌کار دایه، بروکار بکه‌ ته‌گه‌ر ته‌هوی ئازادی، بېراي بېراي چاوت له‌ده‌س که‌س و ناکه‌س بی، باچاوت له‌وه نه‌بی، خوازه‌لوک و نانی نانی و دوکله‌ دوکله‌ بی.

مه‌لی ته‌وکاره عاره، به‌لکو چاوت له‌ده‌س ته‌م و ته‌و بون عاره مروّفی چاوت له‌مالی خه‌لک بی خواره، لاره، ناله‌باره، که‌سی که‌ بی‌کاره، بی‌عاره، له‌سه‌ر دلان باره، که‌سی که‌ ده‌س به‌کاره، سه‌ر به‌رزو عاله، بلیندو به‌رزو ته‌رزو، ئیسک سوک و ره‌زا شیرین وله‌باره، به‌لی زانين ده‌رسی مروّفانی و ته‌زانی و جوامیری و ته‌ده‌به.

ماموستا و فیرکار رو‌حی مه‌عنه‌ویه‌ت ته‌کا به‌ به‌ر مردوی نه‌زاندا و بایه‌خی به‌رزی پی ته‌به‌خشی، ماموستا و فیرکاریش له‌راستیدا کریکاره، کاره که‌ زانست فیرکردنه‌و گیان‌دانه به‌بی گیان، زانين فیرکه‌ره‌به‌بی زانستان و نه‌زانان.

ماموستا هه‌روه که‌ روژه تریزو تیشکی زانين به‌سه‌ر خه‌لک و دنیا‌دا ده‌هاوی و نوروزانين بارانیا‌ن ده‌کا، به‌نوری زانين و زانستی خو‌ی خه‌لکی گزینگ باران ده‌کا و چرای مه‌عریفه‌ت و زانين و مروّفانی ته‌داته ده‌ست به‌ره‌ی مروّف تا له‌ژياندا خو‌له‌ کهنده‌و کوسپ بپاريزن ته‌م وتاره له‌روژنامه‌ی شه‌هادی کوردی به‌قه‌لمی شه‌پول له‌سی شه‌مه ۹ ذیقعه‌ده ۱۴۱۲ و ۱۲مه

۱۹۹۲زاینی و ۲۲ گولانی ۲۶۰۴ ک و ۷۱/۲/۲۲ سالی ۱۰ ژماره ی ۳۹۷ له چاپدراوه.
*دیاره نه مرو زوربه ی خه لک تی گه یوه، که سیانتیسم (زانین بو کشانی ته نیا) و بارهینانی
زانستی ته نیا له سازدانی نه نزان و ئینسانی ته واو ناته وانه، بارهینانی زانینی وزانستی به ته نیا، نیوه
ئینسان ساز نه دا، نه ک ئینسانی نه واو، به ره م و نه تیجه ی نه م بارهینانه، که ره سته ی خاوو
خلیچکی ئینسانه، نه ک ئینسانی سازدراو، پوخته کراو که له کل ها تیبته ده ری، زانست و
زانین مروئی به هیز و خاوه ن وزه ساز نه دا نه ک نه نزان و ئینسانی خاوه ن فه زیله ت، مروئی
به ک لایه نی دروست نه کا، نه ک مروئی چه ند لایه نی.
*زانست، فه لسه فه وده ردی نه وین.

دلخوازی ئیمه نه مه یه که بلین فه لسه فه به هونه و شیعر نیزی کتره تا به زانست، له هه رچاخ و
رؤزگار یکدا گشت نیزامه کانی فه لسه فی که به ره می هاوده نگی نه تیجه ی غایی زانستگه لی
جیا جیان، بی ر و ح ترو بی هاو ده نگتر و ناسازگار تر له فه لسه فه گه لیکن که ده ردی تاره زوی دل و
ده رون به یان ده کهن، زانست هه ر چه نده جیگای وردبونه وه و سه رنجدانی به ره ی
مرو بیه ونه خشی که له ژیان و بیرو نه ندیشه ی ئینساندا هه یه تی به راستی بیجی نشینه، به لام
به یه ک و اتا بیگانه و نامو تر له فه لسه فه دینه به رچاو، زانست نیاز گه لی دابین ده کا که زیاتر عه ینی
و ئاشکرا و به ناو ده ره وه بین، نه م نیازانه، له بنه ره تا پیوه ندیان له گه ل ئابوریدا زوره.
که شف و دوزینه وه ی تازه ی زانستی، به تایبه ت، نه وعی که دوزینه وه و که شف ی نه زه ری
پی ده وتری، دروست هه روه کو دوزینه وه کانی مه کانیکی وینه ی مه کینه ی بوخار، ته له فون،
وینه هه لگری، یا بالون و فرو که، چتی که، به کاری تردین و ده ردی تر ده وا ده کهن یانی خوی
له خویدا گرینگ نیه. فه لسه فه به نیازی که بو په یا کردنی یه ک واتای یه کپارچه و ته واو،
که له جیهان و ژیان هه مانه، وه لام نه داته وه و له سوینگه ی نه م مه فهو مه وه، هه سته ی په یاده که ین که
بو کشانی دل و ده رونی و ئاکار و ره فتاری ده ره وه ی ئیمه، ده نوینی و شکلی پی نه دا، به لام
راستی نه مه یه که نه م هه سته له باتی نه وه ی مه علولی نه م مه فهو مه بی، هوو عیله تی نه وه یه (میگل
داونا مونوله دجاودانه (شه پوئل).

من له خوځېدا به جوړئ که ناپه یدا بوم
شه ونمئ بوم له زه ربه نو قم وله ده ریا بوم
له سه ره تا وه شپه رو نسئ په ک بوم به زویدا که وتمه خوار
به راستی کاتئ خوړ په یدا بو ناپه یدا بوم
له من قسمه پرسه چونکا هه روه کو په پوله یئ
له گزینگی شه می روی دوستانه په یدا بوم
خاک به سه رم نه گه ر توزقالتئ ناگابم
کوئ په نه وئ که منی سه رگه ردان چو نه وئ
وه ک دلی شه پؤل له ده ره وه هه ر دو جیهانم دی
من له شوین دانانی دلی نه و، بیدل و شیار بوم
«عه تار» (شه پؤل)

به خته وهری

مه سه لهی سه عادهت: «به خته وهری» یه کی له کۆن ترین قسه و باسی فهلسه فی بهره ی مرویه
ئهم مه سه له خوویی له مه به ستگه لی حیکمه تی کرده وهیی و عه مه لی یه. زانایانی «خوو ئاکار و
زانایانی کۆمه ل عوده داری باس کردن له ماهیه ت و مهرج گه ل و هو گه ل و ههروه ها قسه کردن
له و جوړه شتانه ی وابه دژو به ره لهستی به خته وهری ئه وهستن. جا ئه گه ره له حیکمه تی نه زه ری
ئیلاهیات دا قسه له به خته وهری و هات و سه عادهت و نه هات و شه قاوه ت بکری، له سو نگی
یه کی ک له شاخه کانی ئهم مه سه له یه و ئه ویش به م جوړیه: که ئایا به خته وهری وه ههروه ها بی
به ختی و شه قاوه ت ته نیا بۆ له ش و لارو ئه نبوژهنی و مادی یه، یا دو جوړه:

ئه لف - به خته وهری و سه عاده تی له ش و لارو مادی (جیسمانی و مادی).

ب - به خته وهری و سه عاده تی گیانی و ئاوه زی و اتا: (روچی و ئه قلانی).

حوکه مای ئیلاهی و خواناسان له م بابه ته وه ئهم قسه ده هیته گوړ که ئایا ئه وه ی دای
سه لمینن و سابتی بکه ن که سه عادهت و شه قاوه تی گیانی و ئاوه زی له سه عادهت و شه قاوه تی
ئه نبوژهنی و له شی و مادی زوړ گه و ره تر و فره تر شیایوی سرنج دانه. بیروپرای (بو عه لی سینا) له
(نمه تی) هه شته م کتییی ئیشارات و بیروپرای (سه درالمته ئه لیهین) له بهرگی چواره می

(ئیسفار) دا له هینانه گوږی ئەم مەسەله تەنیا ئەم شاخە لە شاخە کانی مەسەله ی سە عادەت باس دە کړی جالە بەر ئەمە نە چون بە لای مە بەست و قسە کړدن له شاخە کانی تری ئەم مەسەله یە یانە یان بەر ئەمە مەسەله یە قسە کړدن له شاخ و بەرگە کانی تری ئەم مەسەله یە. له لایە کێ تره وه، تا ئیستا له پەراوہی، فە لاسیفە ی ئیسلامە تی و زانایانی جیہانی نا ئیسلامە تی قسە و باس کړدنیکی پراو پەر لەم باره وه نابیندری. ئەوہی لەم بە شە دا ئە ی خویننە وه هەر چە ندە ناتوانی باسیکی کامل و پربە پیست بیت بە لام ئە شی بتوانین ئە وه بە باسیکی کورت و تیگە یینە روتە ژ ی له قسە بە ییننە ژماره.

ئە و مە بە ستانە ی وا لیږ دە دا دینە گوږ ئە مانە ن:

۱- سە عادەت و اتا: (بە ختە وەری) چ وە چییە؟

۲- سە عادەت و چیژە و اتا: (لە زەت).

۳- ئایا مروڤ بە خو کړد و خورسک و تە بیعەت بە ختە وەری و سە عادەت ویستە؟

۴- بە ختە وەری و ئارە زو.

۵- بە ختە وەری و رازی بون.

۶- یە ک قسە و باسی کو مە لایە تی.

۷- بە شە کانی بە ختە وەری.

۸- پلە و پایە ی بە ختە وەری و سە عادەت.

۹- هو و سو نگە، وە ئە و شتانە ی وا بە ختە وەری و سە عادەت دا بین ئە کە ن.

۱۰- ئاسۆ یە ک له یە ک زنجیرە قسە و باس دا.

۱۱- ئایا ئینسان بو گە یشتن بە بختە وەری، نیازی بە ریگا نیشان دە ر هە یە؟ (واتا: نیازی بە

پیغە مبران هە یە).

له سەرە تا وە ئاوا دیتە بەر چا و کە بە ختە وەری و بی بە ختی و نە هات لە باری و اتا وە. رونا کە.

ئه گهر تارمايي و ئيشكاليك هه يه له قسه و مه سه له كاني ترايه. چونكا له ههر كه سيك پرسی ئايا بهخته وه ريت ئه وي يان نا؟ بي بير كرده وه ئه لي: بهخته وه دريم گهره كه. ئه گهر بيژي، ئه ي بي بهختي و شه قاوه ت چي؟ به له ز ئه لي: نام گهره كه. هيچ كه سيك له راست ئه م پرسيا ره دا بيرنا كاته وه و نالي: تو بهخته وه ري و بي بهختيم بو تاريف بكه و پيم بناسيني تا بزائم كيته يانم ئه وي يا نامه وي.

ليروهه رون ئه پيته وه كه بهخته وه ري و بي بهختي و شه قاوه ت (هات و نه هات) لاي هه مو كه سيك و اتا و راوه تيكي رونا كي هه يه و نيازي به پيناسين نيه. ساده ر كه وت كه ئه مانه له و جو ره و اتا يانه ن كه نياز يان به ناساندن به خه لك نيه خه لك و اتا كانيان ئه زانن چ و چيه. به لام ئه بي بليين: ئه م راده يه به س نيه كه ئيمه مانان سه عاده ت و بهخته وه ري له ناساندن بي نياز بزائين. زوري له و اتا و راوه ت هه يه كه واديه بهر چاو به لام كاتي ره و شتي (سوفرات) به كار بهيئين و ئه و و اتا يه له گه ل و اتا ياني تري نيزيك به و به راورد بكه ين و وردينه وه و بيكو لينه وه، ئه بينين ئه وه و اروناك له چاوي ئه دا به ره به ره جيگاي خوي به يه ك جو ره: ناروناك و ناديارى ئه گو رپته وه و له بهر چاو به بوليله و به تارمايي ديه بهر چاو.

بهخته وه ري و سه عاده ت له روانگاي گشت خه لكه وه ها و واتاي چيژه و له زه ت، ئاسوده بون، سه ركه وتن، گه يشتن به ئاره زو، شادي، خوشي رازي بون و خوش هاتن له سازبوني كار و بار وه و اتاي تري وه كو ئه وانه و اوتمان، به لام كاتي بهخته وه ري و سه عاده ت به وردى له ته ك هه ريه كه له وانه به راوردى ئه كه ين تي ئه گه ين سه عاده ت له م و اتا يانه نيزيكه به لام ئه وانين نيه به ته و اوه تي.

جا له بهر ئه مه پيوسته له بهرا ئه م بهرا ورد كردن و هه ل سه نگانده بخه ينه بهر چاو تا له دوايي دا يا له كاتي ئه م بهرا وردانه دا و اتا يه كي ديار بو سه عاده ت و بهخته وه ري بدوزينه وه. پيوست نيه كه له ريشه ي لوغه وي ئه م دو بيژه: (كه ليمه) قسه بكه ين و بكو لينه وه كه ئايا

سه عادت و به خته وهری لهم بابه ته وه له جیگای تایه تی خوئی به کار دی که واتای یارمه تی
تیدایه و به خته وهر به که سیک ئه وتری، که گه ریانی جیهان به دهنگی یه وه هاتبی و شهقاوه تیش
دژه و له حاند ئه م واتایه دایه یا وه کو له بهرا سه رنج به واتای شهقاوهت دراوه، که به مانای:
رهنج و دهر د، سهختی وزه ختییه. وه سه عادت بهر ئاوه ژو به واتای رزگار بون و ئاسوده یی له
رهنج و دهر ده؟

به پروالته له بابته ریشه ی لوغهو ی یه وه ناتوانین دو واتای له راست یه کترینه وه بو ئه م دو
بیژه بدو زینه وه به لام له عورفی عام و خاسا ئه م دو که لیمه یه دوروست له راست یه کترین دان.
هروه کو له قورئانا ئه م دو بیژه له راست یه کترین دانراون.

(يَوْمَ يَأْتُ لَا تُكَلِّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِذَنبِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَمِنَ النَّارِ لَهُمْ فِيهَا
زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ) 'ئهوی یانی روژی که (قیامت) دادی هیچکس بی ئیجازه ی خواسه ناکات.
تاقمی له وانه به شهقاوهتن و تاقمی کیش به خته وهرن (:تاقمی به خته وه رو تاقمی بی به ختن)
ئهوانه ی وا به شهقاوهت بون له ئاگران و بوئه وانه زه فیر و شهیق (:نالهی زور و هه ناسه برکی
هه یه) ... لهم ئایه تانه دا خوا خه لکی کردو ته دو تاقم، تاقمی به خته ور وه تاقمی بی به خت.

(فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ) سه عید له ریشه ی سه عاده ته و به مانای به خته وهری و هات و ساز بونی
که رهسته ی ناز و نیعمه ته وه (شقی)ش له ریشه ی (شهقاوهته) و به واتای ساز بونی که رهسته ی
گرفتاری و بی بهختی و نه هاتی وجهزا و توله لیسندن و به لایه. هه ر جور بیت به خته وهری و
هات و بی بهختی نه تیژه ی ئاکار و رهفتاری مروف خویه تی لهم جیهانه دا. ئه توانین بلیین:
به خته وهری یانی: ساز بونی که رهسته ی پیگه یشتن بو یه ک تا ک یا یه ک کو مه ل و کو مه لگای
به ره ی مروف، له راست ئه وه، شهقاوهت و بی بهختیه که خه لک گشت لی بیزارن و ئه ویش

Dr.Saleh Ebrahimi

بریه تی به له: ناجور بونی هه‌ل و مهرجی سه‌رکه‌وت و پیشکه‌وت و پیڅه‌یشتنی تاک و کومه‌ل. که وایی هه‌ر که سیڅ له بابته هه‌ل و مهرجی گیانی، له‌شی، بڼه ماله‌ییه‌وه یا ژینگه، فه‌ره‌نگ که ره‌سته و سوڅنگه‌ی پتری بو‌گه‌یشتن به ئامانجی سه‌رکه‌وتن به‌ده‌سه‌وه بیته له به‌خته‌وه‌ری و سه‌عاده‌ت نیزیک‌تره. یا به واتایی تر ئه‌وه به‌خته‌وه‌ر. هه‌رکه‌سیش دو چاری که م بونی هو‌ی به‌خته‌وه‌ری و توشی که‌ندو کو‌سپ‌بی و نه‌توانی به‌سه‌ر‌گیر و گرفت‌زال بی و سه‌رکه‌وی ئه‌وه بی به‌خت یا شه‌قی به.

به‌لام ئه‌شی بزاین که پایه و بڼه ره‌تی ئه‌سلی سه‌عاده‌ت و شه‌قاوه‌ت، و یست ولی بران ولی نه‌وینی مرو‌ف خو‌یه‌تی ئه‌وه ئینسان: ئه‌نزانه، که نه‌توانی که ره‌سته‌ی پتویست بو‌خود‌وروست کردن ته‌نانه‌ت بو‌دوروست کردنی کو‌مه‌لگای خو‌یشی ساز بکات. ئه‌وه ئینسان خو‌یه‌تی که نه‌توانی له‌گه‌ل دارو ده‌سته و هو‌ی بی به‌ختی و شه‌قاوه‌ت بکه‌ویته مله به ملانی و مل بادا، یاسه‌ر بو‌نیری دانه‌وینی.

پیغه‌مبه‌ران لایان وانیه که سه‌عاده‌ت و شه‌قاوه‌ت هات و نه‌هات له دل و ده‌رونی ئینسانا بیته یا له ناو ده‌رونی به‌ره‌ی مرو‌ف‌دا‌روابن، چونکا ته‌نانه‌ت که‌ندو کو‌سپی ژینگه‌و بڼه ماله و که له‌پورو میراتیش له راست‌لی بران ولی نه‌وینی ئینسانا شیایو گو‌ریان و به‌راوه ژو کردن مه‌گه‌ر ئه‌وه که ئه‌سلی ئیراده و ئازادی ئینسان: ئه‌نزان بده‌ینه دوا و مرو‌ف به‌مه‌حکومی هه‌ل و مهرجی جبه‌بری بزاین و به‌خته‌وه‌ری و شه‌قاوه‌ت به‌زاتی یا به‌شتیکی جبه‌بری ژینگه و شتانی وه کو ئه‌وه دابنن و بزاین که دیاره ئه‌م بیرو پایش له پروانگای فیرگی پیغه‌مبه‌ران و فیرگی ئه‌قل و ئاوه‌زا مه‌حکومه. هه‌ندی و تویانه: کاکله‌ی به‌خته‌وه‌ری ئه‌وه به‌که ئینسان له ئاخیرین پله و پایه‌ی ژيانا به‌ئیش و کاری به‌خته‌وه‌را نه‌دوایی بیته. و کاکله‌ی شه‌قاوه‌تیش ئه‌ویه که ئاخیری ژيانی به‌کارو کرده وه‌ی بی خیره‌وه‌دوایی بیته و بی‌رپه‌ته‌وه هه‌ندی تر و تویانه: به‌خته‌وه‌ری بو‌که‌سیکه که له‌چاره‌نوسی خه‌لکی تر په‌ندوه‌رگری

و بی به خه تیش نه و که سه یه که فریوی هه وای نهوس بخوا و بادی هه واییت.

هه ندیکیش و تویانه: چار شت هوئی به خته وهری و چار شتیش هوئی بی به ختی ئینسانه.

نه و چارانهای واهوئی هات و به خته وهرین نه مانه ن:

۱- هاولف و خیزانی چاک.

۲- خانوی بهر گو شاد.

۳- هاوسی و دراوسی شیاو.

۴- نه سپ یا که ره سته ی سواری چاک.

نه و چارانهای واهوئی نه هات و بی به ختین نه مانه ن:

۱- جیرانی خراب و به دخو.

۲- ژن و خیزانی به دخو یا مال و میردی خراو.

۳- خانو به ره ی ته نگ و بهر ته سک.

۴- نه سپ و که ره سته ی سواری خراب و تهق و لهق و شق و شرپ.

له بهر نه وهی نه م چواره له ژیانی مرو فدا نه خشیکی گرینگی بهر فره یان هه یه و هوئی

سهر که وت یا تیشکانی به ره ی ئینسانن باش په ره دار بونی واتاو راهه تی به خته وهری و

بی به ختی له پروانگای ئیسلامه تی دا پروناک نه بیته وه.

یه ک ژنی چاک و مالی خوش و دلگیر یا یه ک ماله میردی باش. ئینسان بو لای

هه مو جو ره چاکه و چاکه کردنیک دنه نه دا. یه ک خانو به ره و جیگاو ریگایه کی

بهر گو شادو خوش گیان و بیرو هزری ئینسان نارام و دل خوش و سهر خوش پرا نه گری و

ناماده ی نه کات تا زیا تر تیکوشی له پیناوی ناوه دانی ناخ و په خی زید و مال و نیشتمانی

خوی با شتر خه بات بکات و پترو قیته وه.

جیرانی به دخو به لا خولقینه، به لام جیرانی چاک و شیاو زور به ئاسوده یی وه ته نانه ت بو

پیشکەوتن و گەشتن بە ئامانجگەلی ئینسانی یارمەتی مروۆف ئەدا، یەك وە سیلە ی سواری چاک و تە یار بو گەشتن بە کار و بار: ئەرك و ئەسپاردە ی تاکی و کۆمەلایەتی فرە شوینی هەیه، دیارە ئەسپی سواری لەرو لاوازو دال گوشت یا ماشینی قورازە و شەق و شەر ئەیتە هو ی دو اکەوتن و دەردە سەری چونکا هیچکاتی لە کاتی پووستا ئینسان ناگابە کار و بارە کانیدا.

پێغەمبەری مەزنی ئیسلام فەرمویەتی: ئەم چارشتە نیشانە ی نەهات و شەقاوەتن:

۱- گریان نەهاتن و فرمیسک نەرشتن.

۲- دل ڕەقی.

۳- چاوە زیری و تەماعکاری بو خر کردنەو ی رزق و روژی و پۆل و دراو.

۴- پێی داگرتن و زیادە ڕەو ی کردن لە گوناح و تاوان و گوناح کردنا.

دیارە ئەم چوار فەرمودە ی پێغەمبەرە ئیختیارین ولە ئا کار و کردەو ی ئینسان خو یه وە سەرچاوە ئە گری و بەم جوۆرە دورەو هە خستنی ئەم کەرەستانە ی هو ی نەهات و شەقاوەتە لە ژیر دەسەلاتی مروۆف خویدا یه.

ئە گەر ئەو هەمو کەرەستانە کە بو بەختەو هری و بی بەختی لە فەرمودە کە ی پێغەمبەر اقسەمان لی کرد و هەمو کەس نەخشی گرینگی شوین دانیانی ئەوانە لە ژیا نا ئەزانی و هەستی ئە کات لە گەل هو و کەرەستە و نیشانە ی پڕو پوچا کە تەنەت لە رۆژگاری ئە تو م و تو زقالە زەرەو کە موسکە دا تا قمیکی زو ر باو ه ژیا ن پێهەتی بەراوردی بکەین بەم راستە قانییە ئە گەین کە فی ر کردنە کانی ئیسلامەتی تا چ رادە یە ک راست و بەراورد کراون. هیما ن زو رن کە سانیك کە لایان وایە نالی ئەسپ هات و بەختەو هری دینی و روژی سیا نزه بەدبەختی.

پەڕین و بازە لە باز بە سەر گۆلە ئاگرا لە چوار شەمە سوری دا بە هو ی بەختەو هری بون دائە نین خویندنی مامر و مریشک بە شوم ئەزانن، یا هەلا و اسینی کوژە کە ی شین و سور یا شەو ه، بەردە شەو ه بە هو ی دورەو هە خستنی بەلا و جرو جانەو ه رانی بە ئازار دا ئە نین، یا

ټاو پرستن به شوین خوشه ویستانا به پرونا کایی و باش وشکاندنی کیتله ی رهش به شوین دژو ناحه زانا به دوره وه خه ری به لاو گوږ به گوږی ته و دژه ته زانن.

به ژیر نه ردیوانا رویشتن به نه حس و پشمین که جاریک بی به وه دا نه نین که دیاره کاره که یان لی ټیک ته چی و نه هاتیا نه. به لام دینی پیروزی ئیسلام خه تی باتلی به سهر گشت هم جوړه کارو باوره: ناشیاوه، نا ئیسلامی یانه دا هیناوه به خته وه ری و شه قاوه تی ئینسان له سونگه ی خو و ټاکار و کرده وه ی ناشیرین، ناشیاو، نه گونجاوونه خونجاوی خو ی ته زانی، نه ک شتی تر. هه مومان باش ته زانین که سه عاده ت و له زه ت: (چیژه) له پروانگای و اتاوه زور لیک نیزیکن (هه ر و هها شه قاوه ت و رهنج) به لام هم دوانه (سه عاده ت و له زه ت) مورادیفی (هاوال ناو) به کترین وه که یشتن به له زه ت مورادیفه له ته ک که یشتن به سه عاده تی دل و دهر ون، هه ر و هها هه لگرتنی باری رهنج و دهر دوی به ختی شه قاوه ت نیبه چونکا ته گونجی له زه ت و چیژه که رهنج و دهر دیکه که و ره به دوا ی خویا بهینی و نه ش گونجی رهنج و دهر دیک به رکول و سه ره ت ای چیژه بیکی که و ره تر له خو ی بیته، نه ش گونجی که یشتن به له زه ت و چیژه بیته هو ی له ناو چونی له زه تی گرینگتر و که و ره تر یا رهنجی بیته هو ی نه مانی دهر دو رهنجی که و ره تر.

له گشت هم حالانه دا واقعیه تی له زه ت و رهنج پاریزراوه، یانی: ټاوا نیبه که له زه ت و چیژه به ک بهرگری له له زه تیکی که و ره تر بکا یا بیته هو ی رهنجیکی که و ره تر و ئیتر به له زه ت و چیژه نه بیته ژمار، به لام ټاوه ها له زه تیکی به به خته وه ری دا نانری، هه ر و کو رهنجی که بهرکولی له زه تیکی له خو ی که و ره تره یا بهرگری کاره وه ی رهنجیکی که و ره تره به نه هات و شه قاوه ت و بی به ختی نایه ته ژماره.

به خته وه ری به شټیک ته و تری که که یشتن به وه هیچ جوړه په شیمانیک نه هینی، وه شه قاوه ت له شوینیکیا به که به هیچ ریگایه کا قورسی ته و له بهر چا و نه که وی. و اتا: به ره ی مرو ف

واتای: به خته وهری بو مه بهستی ناخری خوئی هه لبراردوه، وه واتای: شه قاوه تیش بو نوخته ی راست نه و یانی: شتیک که بو هه میسه نه نزان و ئینسان نه بی له وه دوره وه که وی له بهر چاوی گرتوه و هه لی بزاردوه. به واتایی تر به خته وهری مه بهستی بی هه ل و مهرجی به ره ی مرویه و شه قاوه تیش له بهر چاو که وتوی بی به ندو مهرجی ئینسانه. جاله بهر نه مه نه گهر که سیک یا مه سه له ک و ئاینیک بیژی: که من به ره ی مروف نه گه یینمه به خته وهری به م واتایه: نه وه ی وا من ئیدیعی رایه تی به ره و لای نه که م شتیک نییه که بتوانری باشتر له وه فهرزبکری به لام له زه ت وانیه، نه گهر که سیک ئیدیعی گه یاندن به له زه تیکی کرد به سه، که به و له زه ت و چیژه یه بگه یینی چ هوئی ره نجی گه وره تر یا فه وتاندنی له زه تیکی گه روه تر بی یا نه بی.

له زه ت و چیژه په یوه ندی هه یه به یه ک هیژولیه اتوی تایه تی ئینسان یا ئازال به لام به خته وهری پیوه ندی هه یه به گشت هیژو لیها تویی به کان و لایه ن و ره خه کانی ژیانی ئینسان. له زه ت له سه ر خووش بون یا نا خووش بون خول نه خوات واتا: به تامه یا بی تامه، مزره یا تفت و سویره تال و ترشه به لام به خته وهری له سه ر به رژه وه ندی و نا به رژه وه ندی نه گهری. چیژه و له زه ت پیوه نی به زه مانی حال و ئیستا که وه هه یه، به لام به خته وهری به زه مانی حال و ئایه نده وه یه کسان پیوه ندی له پهل هاویشن و په ره دان دایه، ره نج و له زه تی هه ر ره خه نه ره خه کانی هه بونی ئینسان به چه شنی سه ر به خو نه گریته وه، به لام به خته وهری هه مه لایه نی و گشت ره خانی یه.

جا هه ر له بهر نه مه یه دیاری کردن و جیا کردنه وه ی له زه ت له رنج ئاسانه به لام جیا کردنه وه و دیاری کردنی به خته وهری له نوخته ی راسته و خوئی (بی به ختی) سه خته. به لکو له بابه تیکیشه وه نا گونجی. یه ک زانای ره وان و گیان ناس که ته نیا کارو باری گیان ناسی نه زانی، نه توانی له بابه ت له زه ت و و ره نجه وه قسه بکا و بیرده ربری به لام بیر ده ربرین له بابه ت

سه عادت و شهقاوتوه ئهرك و ئهسپاردهی یه ك فیله سوفه كه ئهلی: جیهان و ئینسان و كوّمهّل ئه ناسم.

وه ئوعی بیرو را ده برپینی ئه و هوژانه سه بارهت به سه عادت و شهقاوتوه پیوه ندیکی تهواوتی به نهوعی جیهان تی پروانی و ئینسان ناسی ئه و ههیه. له م ریگایه وه یه كه پیشیاری هوژانغان سه بارهت به سه عادت نهزیهلی عاسمان و پرئسمانه و جیاوازیان زوره.

یه کیك بهخته وهری زیاتر له به دهس هیئانی لهزه تا و یه کیکی دیکه له تهركی لهزهت و مراندنی ئیراده ئهزانی. یه کیك به کارو باری ئهنبوژنی و مادی ئه پروانی و یه کی تر سه رنج ئه داته کار و باری گیانی و روّحی یه کیك دهموکات و سات به دهرفهت دا ئه نی و یه کی تر ئاخو بینی ئه کاته دروشمی خوئی. به لام لهزهت و رهنج ههروه کو به دیهاتوی تایبه تی نهفسانی و دل و دهرونین ئه كهونه ژیر چاوه دیری جهرباندن و تاقی کردنه وهی کرده وهیی، زور به ئاسانی یه کیه تی بیرو را سه بارهت به وانه پیک دی.

هوئی ئه مه كه زور بهی خه لک باوه کو هه مو ئه لین بهخته وه ریمان ئه وی به دوی کاری جیا جیادا ئه رون و ریگای جیا جیا بو گه یشتن به و ئامانجان هه ل ده بژیرن ئه مه یه كه جووری تیفکرینی تا که تاکی ئه وانه و یا فیگرگه و ئایینی که پیوهندی یان پیه وه هه یه و بر و او باوه ریان پیی یه تی له باره ی ئینسان و جیهانه وه جیا یه. دیاره رهخی تریش هه یه له گه ل دیارده و ئاماژه کردن به مه که ئایا سه عادت مو تله قه یا نسبی یه قسه ی لیو ده که ن.

ئایا ئینسان به خو کرد بهخته وه ر و یسته؟ له و جیاوازی یه ی و له نیوان لهزهت و بهخته وهری دا ده رمان خست، دیاری ئه دا که لهزهت یه ک بَعْدی و رهخی یه، به لام بهخته وهری هه مه رهخی یه، لهزهت یه ک حالهت و په دیده و به دیهاتوی تایبه تی دهرونی یه و شیایو ئاماژه کردنی و یژدانی هه یه. بهخته وهری یه ک و اتای گشتی دانراوی یه که له بهراورد کردن و جمع و تهفریقی گشت لهزهت و چیژه و رهنج و دهردیک په یا ئه بی. و اتای بهخته وهری له بهر ئه وهی

بو به ره ی مروّف په یا بو که نه توانی له چیره و ره نجا پیکه وه به راورد بکات و بُعدو ره خه جیا جیا کانی بگریته ژیر چاوه دیری ریځگایه ک بگریته بهر که به تیکرایي زیاتر و ته واوتر له چیره و خوشی که لک و هرگری و رهنج و دهر د بگه بینه پله ی نوخته و صفر یا بیگه بینه نه و پهری سنوری که م و سوکی به لام له زهت به ک حاله تی تایه تی گیانی و دهرونی به و پیوهندی به هیدی و هیمنی به ک شت یا به ک هیز و به ک لیها تویی، و یا به ک نه دمی ئینسانه وه هه به جاله بهر نه مه ناسین و جیا کردنه وهی له زهت و رهنج به خو کرد و غهریزه وه به.

به لام ناسین و جیا کردنه وهی سه عادهت و شه قاوهت له به کتر به غهریزه و به خو کرد. نیه به لکو به ناوه زو نه قله، چ ناوه ز راسته و خو بلتی نهی ناسم و جیای نه که مه وه یاری نیشاندهری ئینسان بیت له سوڼگه ی فیرگه و ئاینیکه وه که نه و فیرگه و ئاینه ری نیشاندهری راسته و خو ی به خته وهری و سه عاده ته. ههر جوړ بیت به خته وهری غهریزی نیه.

جاله بهر نه مه که نه وتری ههر که س به خو کرد به خته وهری ویسته و هه مو خه لک نه چی به دوی سه عاده تا راست نیه، نه وهی که هه مو خه لک به دویدا نه چی له زهت و چیره به، ته نیا نه وکاته نه توانین بلین: که سیک به دوی به خته وهریدا نه روا جا چ راست پروا یا خوار که له راستیا دانیشتی و لیکي دا بینه وه و سودو زیانی پیکه وه هه ل سه نگاند بی و له نیو نه وانه دا ریځگایه کی هه ل بژارد بی. که وا بو له وهرامی نه م پرسیاره دا که ئایا ئینسان به خو کرد به خته وهری ویسته نه بی بلین: نه گه ر مه به ست نه مه به که هه موی خه لک به دوی گوم بری. به خته وهری دا نه رون شتیک هه به نه ویش نه وه به که له ناسین و جیا کردنه وه دا به لای زوره وه توشی هه له نه بن، راست نیه چونکا زوره ی خه لک له دل و دهرونی خویان پهیره وی نه که ن نه له نه قل و ناوه ز و چیره و له زهت ویستن نه له به خته وهریه وه نه گه ریش مه به ست نه مه بی که نه قل و ناوه زی ئینسان به خته وهری نه و نه ناسی و دیاری و نیشانه ی نه کا له روی سرشته وه به دوایدا نه چی، نه مه مه به ستیکی دروسته.

به خته وهری و ئاره زو

دیاره ههر که سیك یه ک زنجیره ئاره زو گه لیکی هه یه و زور تامه زرویه که به وانه بگا جا ته گه ره به و که سه بگو تری به خته وهری خوت بیژه بزاین که له چ شتانیك دایه تابوت ساز بکری ته و که سه ههر کارو نیاز و ئاره زوه کانی خوئی به زمان هه لده ریژی و دوپاته یان ته کاته وه وده ریان ته خاته دهره وه. هه ندی که س وای دانه نین که به خته وهری بریه تی یه: له گه یشتن به ئاره زو و سه رکه وتن و به دهس هینانی مه به ستی پیویست. وه ههر که سیك که به ئاره زو و، مه به سته پیویستیه کانی خوئی گه یشتی به به خته وهری ته واوه تی گه یشتوه ههر که سیش که به هیچ ئاره زویه ک له ئاره زوه کانی خوئی نه گه یشتی به دبه ختیکی ته واوه و ههر که سیش که به هه ندیک له ئاره زوه کانی خوئی گه یشتی ههر به و نیسه ته که به ئاره زوی خوئی گه یشتوه به هه ندی له به خته وهری یه کانی خوئی گه یشتوه.

نه تیژه: به خته وهری ئیتها که ی له م بیچمه را گه یندراوه، که وابو (زرینگ) سته میکی نه ته نیا سه باره ت به و (نازرینگ) نه کردوه به لکو تازه ته و پهری خزمه تیشی به م چینه (نازرینگ) ه ناموره فه کردوه.

به لام ته گه ریژین: به خته وهری بریه تی یه: له گه یشتن به و پهری خوئی گونجاو وه دوره وه خستنی زوربه ی ره نج یا گه یاندنی پله ی دهر دور ره نج به نوخته ی ئاخو به واتایی تر ته گه ریژین به خته وهری بریه تی یه: له فعلیه ت گه یشتن به هه مو هیزو لیها توه کانی ماددی و مه عنوی وجودی ئینسان، وه دور خستنه وه ی زوربه ی به ره هه لست و دژواری و د ژایه تی ته وانه که ههر ته وانه ش ته بنه هوئی دهر دو ئازار چ ئینسان خوئی به هه بونی ته و لیها تویی یانه ئاگادار بی یا نه بی وه چ بزانی که جیهانی ئافه رینیش هه ل و مه رجیکی تایه تی بو ته و ساز کردوه که له ریگای ته و لیها تو یانه وه به به خته وهری به گا یا نه زانی لیره وه ته بی بیژین: هه رجه ند چینی

زرینگ و چروسینهرو چهوسینهر توانیویه تی رازی بونی چینی تر ساز بکات وه هرچهنده ئەم چینهش وائەزانی گە یشتونەتە بەختە وهەری کامل له هەمان کاتاهەندی له بەختە وهەری ئەم چینه بە هوئ چینی زرینگ کوروسینرا وهتەوه و رفیندراوه یانی چینی زرینگ ملهوری و ستهم و زولمی له چینه کهی تر و اتا: چینی نا زرینگ کردوه.

بەلکو زولمییک که بەم جوړه به له ستهمییک که هوئ نارازی بونی ئەو چینه به زوړ ناحهزو کریت تره چونکا ستهمییک که ئەو کهسه یا ئەو کهسانه ههستی پی ئە کهن وه کو نه خوشیکی دەرده داره که ههستی دەرده داری نه خوشه که به جو له جو له خات که پروا چاری بکات به لام ستهم به چه شنی بهرو وه کو نه خوشیکی بی دەرده که هه رگیز نه خوش له بیری چاره ی دانیه که لای بات ئەو پهری خزمەت و راژه به ک که چینی زرینگ و «موره فه» بهم چینه نازرینگی کردوه: ئەمه به که له بهر ئەوه رازی کردون دەر دو ئیشی ئەوانی له ناو بردوه به لام، بهختە وهری ته نیا «ئاسوده یی» وه بی دەر دو ئیشی نییه بهختە وهری به ک واتای عهده می (نه بونی) به واتای نه بونی رهنج و دەر دنییه بهختە وهری پی راگە یشتنی هه مو لایه نی خوشی و ره حه تی و سودو چیژه و له زه تگه له. به لکو هه ر وه کو و تراوه: ئەم جوړه دەر ده داری یانه له گه ل دەر ده داری له ش و لاری وه کو چا و یشه دیا نیشه (ددان ئیشه) به راورد نا کرین و ناتوانری لابر دنی ئەوانه به خزمەت و راژه دابنرین.

ئەم جوړه دەر ده داری به له سرینگی ییداری و وشیری کومه له وه به سوک کردن بهم جوړه خوئی جرم و جینا یه تیکی تره خوزیا و بریا و زاری له نه خوشی دایه کاتی نه خوشی هه موگیان و له ش له ییداری دایه.

هه ر که سیک بیدار تره پر ئوف تره

هه ر که سیش و شیار تره روسور تره

سا بزانه ئەم بنه رته ئەی ئەسل و یست

هەر که سیك دەر دەر دار تره ئەو بپرندە تره

بە شە کانی بە ختە وەری:

بە ختە وەری ئە گەر بیدەینە پال ئینسان که هەویریکە لە لەش و گیان ئاویتە بوە، هیچ بەش و کەرتیکی نییە لە یە ک شت زیاتر هیچی لە گۆرانییە. بە لām ئە گەر لەش و گیان جیا دابنن دياره بە ختە وەری ئە بیته دو بەش: بەشی لەش و بەشی گیان. بە ختە وەری لەشی بریەتی یە: لە پی پراگە یشتنی هەمە لایەنە و کاملی لەزەت و چێزە لەش و لاری بە لە بەر چاو گرتنی مادە و هیزو، و زە و کەم و کوری لەزەت و چێزە و دورە وە خستنی ئەو پەری دەر دو رەنجی لەش و لاری.

بە ختە وەری گیانی و روّحیش بریەتی یە: لە پی پراگە یشتنی هەمە لایەنە و کاملی لەزەتی روّحی و گیانی، وە دور خستە وەری ئەو پەری دەر دەر داری روّحی و گیانی.

و هەر و هاش ئە توانی بە ختە وەری هەر ئەندامیک لە بە ختە وەری ئەندامی تر جیا بکەینە وە و بە ختە و ریش سەبارەت بە وزە و هیزو ئەندام دا بەش بکەین: بە ختە وەری دیتن: (چاو) بە ختە وەری بیستن یا «گۆی». بە ختە وەری ئاوەز یا هیزی ئاوەزی و هی تر. بە لām هەر جوور بیته بە ختە وەری لە لەزەت جیایە و ئەو نییە، بە ختە وەری دیتن لە گەل چێزە و لەزەتی دیتنا جیایە.

ئە گونجی شتیك بو دیتن لەزەت و چێزە بیته بە لām لەو بارە وە که خودی دیتن و چاو هوی زیان بیته بە ختە وەری نە بیته ژمارە، و اتا: بە ختە وەری بەدەینە پال هەر شتیك یا نیسبەتی بەدەینە پال ئەم مروّف یا ئەو ئینسان نابێ لایەنی هەمە لایەنی ئەوە لە بەر چاو نە گرین. بەراوە زوی لەزەت و چێزە و اتا: ئە توانین لەزەت و چێزە بەدەینە پال ئەم شتە یانە و چتە که.

پله و پایه ی به خته وه ری:

هه ر وه کوله زهت و ره نج که، مه بنای ته سلی سه عادهت و شه قاوه تن پله و پایه ییکیشیان هه یه وه تا که کانی به ره ی خه لک سه بارهت به وزه ی وهر گرتنی له زهت و چیژه له یه ک پله و پایه دانین بو وینه پله ی له زهت و چیژه ییک که یه کیک له زانست یا عیادهت یا جوانی و خوشیکی یا چاکه و کار چاک، وه ته نانهت له خوردن و خوردانه وه تیکه لی له گه ل ژنا (تیکه لی ژنو پیاو) ته نانهت تیکه لی پیاو له ته ک کچ و ژنی جوان و جه وانا له زهت و چیژه زیاتره تا له ته ک ئافره تی پیرو پاتالا، چونکه کچ و ئافره تی جوان نوری زور تره - هه ر له بهر ته مهش له زه تی تیکه لی له ته کیا زیاتره. دیاره له سه ر به لینی شیخی ئیشراقی کورد، تیکه ل بون له گه ل ئافره تی جوانا له گه ل تیکه ل بون له ته ک ئافره تی پیرا پله و پایه ی له زهت و چیژه یان زور لیک تر جیان. یه کیک یه ک لپها تویی له بیچمیکی به هیزدا هه یه، یه کیکی تر کزو بیتین نه و لپها تویی تی دایه واتا: نه و لپها تویی زور کهم تیدایه که وایی به ره ی مروف له باری هه بونی وزه وه یز و لپها تویی کانی خو رسک و خو کردی جیا ئافه ردیده کراون، جا هه ر له بهر ته مه گه یشتن به چیژه و (له زهت) و به خته وه ری جیان. سالم روانگایه وه پله و پایه ی به خته وه ریش لیک جیان وه تا کی به ره ی مروف له یه ک پله له به خته وه ری دانین، تازه سه ره رای نه مانهش هو ی لاوه کی و دهره وه یی که لپها تویه کان به کرده وه و فیعلیهت ته گه ینی وه یا بهر هه لست بو ره نج و دهرد پیک ده هینی بو هه مو کسیک یه کسان ساز نابی، دیاره به خته وه ریش که بهم هو یانه وه پیوهندی هه یه جیا یه به خته وه ری ئیستیفای هه مه لایه نی یه ته م سود وهر گرتن و ئیستیفای هه مه لایه نی یهش ته گونجی ئاوه ها نه بی، لیره دایه و له م باره وه یه، بو سه عادهت و به خته وه ری پله و پایه ییک په یا نه بی.

له وه ی تائستا باس کرا دهر کهوت که به خته وه ری پیوهندیکی ته واوه تی به

بزوتنه وه و سه یری پیگه یشتن و گه یینی ئینسان به که مالآتیکه که بیلقوه هه یه تی. سا به خته وه ری پپوهندی به بزوتنه وه ی مروّف خوّیه تی خوّیی به لکو ئه توانین بیژین: بزوتنه وه و جم و جول له ملایه وه خوّی به خته وه ری یه، هوّیی گه یشتن به که مالّ و اتا: به خته وه ری خوّیه تی به خته وه ری و که مالّ هاومالّ و هاواشان و هاوړ کیفی یه کن. ئیسته ئه توانین به یه ک و اتا و بیریکی به رز تر له بابته به خته وه ری یه وه نیزیک بکه ینه وه. به خته وه ری و بونه وه ری و وجود هاومالّ و هاواشان و هاوړ کیفی یه کترین بژمیرین، هه ر بونه وه ری یک به گویره ی گونجایشی خوّی و دهره تانی که هه یه تی له به خته وه ری سود وهر ئه گری، گونجایش و دهره تانی هه بونی هه ر بونه وه ری یک به گویره ی نیزیکی ئه وه له که وانه ی نرمی یا که وانه ی به رزی بوّلا ی سه ر چاوه و بناوانی بی برانه وه ی هه بون و هه بونی دهر که خودایه، دیاره بونه وهران به و پییه ی واله سه ر چاوه ی بی برانه وه ی هه بونی دهر نیزیکن له به خته وه ری سود وهر ئه گرن، وه هه ر به و پییه ی وا له و دورن توشی بی به ختی دین.

لیهاتوی مروّف بوّ گه یشتن به به خته وه ری راسته قانی به و هه مو نوینگه جیا جیا یانه ی وا هه یه تی بریه تی یه: له لیها تویی بوّ گه یشتن به پله و پاییه ی قوربی ئیلاهی. (پَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ)'. و اتانه ی ئینسان، توله ته قالاییکی پر ماند و بونایی بوّ گه یشتن به خوی خوّت، سا پیی ئه گه ی. هوّیی به خته وه ری:

له و قسه و باسه گرینگانه یه به لکو له روانگای راستیه وه گرینگترین قسیه و باس سه باره ت به به خته وه ری باس و قسیه کردنه له بابته سوّنگه و هویه کانی به خته وه ری. لیره دا چهن پرسیاریک هه یه وه کو:

۱- ئایا له بنه ره تا هوّ یا ئه و هوّ یانه ی وا له راستیدا مروّف به خته وه ری ئه که ن هه ن یا

بهخته وهری له خهون و خه یال به و لاوه شتی تر نییه و له جیهاندا ئه وهی و ئافه ریده کراوه دهر دو رهنج و توشی و بی بهختی و ماندو بون و رهنجه رویی و رهنج به خه ساری و هویه کانی ئه وانه یه و بهس. ههروه کو ئه زانین کوری زور له فه لاسیفه ی قه دیم و جه دیدی جیهان به دبیینان کردو ته دروشمی خویان و ئاوا بیر ئه که نه وه. دیاره که ئه م جو ره بیر کردنه وه یه له گه ل فه لسه فه ی ئیلاهی دا شیایوی به رانه ری کردن و بارته قایی نین، له نیوان فه لاسیفه ی ئیلاهی دا له م جو ره که سانه په یا نابن به لام فه لسه فه ی مادی و ئه بوژهنی له داوینی خویدا له م جو ره که سانه ی زور په روه رده کرده، ئیستا دهر فه تی قسه کردن له م جو ره مه به ستانه نییه.

۲- ئایا هوی بهخته وهری ته نیا یه ک شته و ئینسان ئه بی ئه و تا قه شته په یا بکات یا ئه وه یه که بهخته وهری له بارمته ی چهن هوو سو نکه دایه؟

۳- ئایا ئه و ... لانا به نهینی هه یه یا له جیهانی دهر وه یه و ئه بی له دهر وه ی و جودی خو ی بو ی بگه ری؟ و یا به شی له هوی دهر ونی و به شیکیش بیرونی و دهر وه یی یه؟

۴- ئه گه ره مو ئه و هو یانه یا هه ندی له وانه له خودی ئینسانا نهینی بی ت ئایا له له ش و لار و هیزی له ش دایه یا له گیان و هیزی گیانی دایه؟ و یا هه ندیکی له له شاو هه ندیکیش له گیانایه؟ ئه مانه مه به سته گه لیککی زورن که شیایوی قسین و قسه ش له بابته ئه وانه وه فره گو ترا وه و کورته ی هه مو ئه وانه ئه مه یه که سه ر چار دی بهخته وهری له ناو دهر ون و هه ناوی خو تا ئه بی بدو زیته وه، زور به ی ئه م خودان بیرانه بهخته وهری یان به ئاسوده بون له دهر دو رهنج دانا وه. وه رایان گه یاندوه تیکلاوی له ته ک جیهانی دهر وه یی دا ئه بیته هوی دهر دو رهنج. وه هه رچی ئینسان زیاتر خو ی له جیهانی دهر وه یی بی نیاز بکات و پتوه ندی خو ی له گه ل دهر وه دا بیبری له بهخته وهری که بیجگه له رزگاری له رهنج شتیک نییه زیاتر سودو که لک وهر ئه گری.